

Folketingets Ombudsmand

De Samvirkende Invalideorganisationer,
Randersgade 68,
2100 København Ø.

30. maj 1986

I skrivelse af 8. oktober 1985 rettede De Samvirkende Invalideorganisationer henvendelse til mig om Socialministeriets skrivelse af 1. oktober 1985 til invalideorganisationerne om amtsråds forpligtelse efter bistandslovens § 91, stk. 1.

I den anledning modtog jeg med skrivelse af 30. oktober 1985 fra Socialministeriet kopi af brevvexlingen mellem invalideorganisationerne og ministeriet om spørgsmålet.

Jeg har nu haft lejlighed til at gennemgå sagen, og jeg skal herefter udtale følgende:

Kapitel 17 i bistandsloven indeholder i bestemmelserne i § 91 til § 95 regler om revalideringsinstitutioner m.v.

Efter bistandslovens § 94 træffes den konkrete beslutning om optagelse på revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder m.v. normalt af amtskommunens social- og sundhedsudvalg efter indstilling fra det sociale udvalg i pågældendes opholdskommune. Beslutningen kan påklages til Den Sociale Ankestyrelse, jf. bistandslovens § 15, stk. 5.

En positiv visitationsbeslutning efter bistandslovens § 94 er bindende for primærkommunen i den forstand, at kommunen ikke kan afslå at betale sin andel af opholdsudgiften, uanset om indstillingen fra dens sociale udvalg var negativ. For så vidt kan en positiv visitationsbeslutning siges at udløse en lovbunden udgift for primærkommunen.

En positiv visitationsbeslutning kan ikke uden videre siges på tilsvarende måde at udløse en lovbunden udgift for amtskommunen, idet amtskommunen kun kan anses for umiddelbart retligt forpligtet til at effektuere beslutningen, for så vidt dette kan ske inden for de eksisterende institutionsmæssige rammer. Er der ingen ledig plads, indebærer visitationsbeslutningen i sig selv alene, at den pågældende må optages på venteliste.

Amtskommunens forpligtelse til i videre omfang at effektuere trufne positive visitationsbeslutninger må principielt vurderes med udgangspunkt i bistandslovens § 91, stk. 1, og denne bestemmelse må sammenholdes med § 26 i loven om styrelsen af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. Disse bestemmelser indebærer, at amtskommunens forpligtelser i så henseende er af offentligretlig karakter, og at de ikke udløser en hertil svarende individuel ret.

Klager over tilsidesættelser af en amtskommunes forpligtelser kan således ikke indbringes for den sociale ankestyrelse, men må fremsættes i forbindelse med planproceduren eller uafhængigt heraf over for Socialministeriet (Socialstyrelsen) som tilsynsmyndighed, jf. styrelseslovens § 22.

Jeg har samtidig hermed gjort Socialministeriet bekendt med min opfattelse.

Eilschou Holm